ORIGINEA EGOULUI

„Nefastă a fost pentru specia umană căderea sexuală a Titanilor Divini, care n-au ştiut să folosească Darul lui Prometeu şi s-au prăbuşit în abis".

Samael Aun Weor

EGOUL: CARACTERISTICA ANIMALULUI INTELECTUAL

„Cât timp există multiplele elemente nedorite care personifică defectele noastre psihologice în interiorul nostru înşine, este evident că va exista durere.

Nu este posibil să existe Fericire în fiecare din noi, atâta timp cât elementele nefericirii există în interiorul nostru.

Esenţa, îmbuteliată în toate elementele subiective ale nenorocirii, se exprimă în virtutea propriei sale îmbutelieri.

Elementele subiective ale percepţiilor sunt tocmai toată această varietate de elemente psihice inumane pe care le purtăm în interiorul nostru.

O dată distruse elementele subiective ale percepţiilor, vie personificare a greşelilor noastre, percepţia integrală, unitotală, deplină, iluminată a Realului devine minunată.

Emanaţiile materiale ale puterii cu chip de Leu sau de fiară şi ale Egoului sunt, mai exact, nu numai varietatea elementelor psihice nedorite, ci de asemenea, pe lângă acestea, Personalitatea.

Personalitatea este Mercurul Sec şi Sulful Arsenic sau Otrăvitor, aceasta o ştiu cei ce lucrează în Marea Operă.

O dată distruse Personalitatea şi Egoul, orice interferenţă subiectivă va lua sfârşit şi Fiinţa va renaşte în interiorul nostru pentru a se exprima în toată măreţia sa".

Samael Aun Weor: *„Pistis Sophia dezvăluită".*

A sosit timpul să înţelegem cu adevărat ceea ce este drumul care trebuie să ne conducă la Eliberarea Finală…

Înainte de toate, e bine să ne cunoaştem profund pe noi înşine şi incontestabil „auto-explorarea" intimă a sinelui însuşi, a eului însuşi devine de fiecare dată mai indispensabilă.

Dacă noi ne adâncim cu sinceritate în noi înşine, dacă ne auto-explorăm, putem ajunge la concluzia logică că până acum suntem simple animale intelectuale, condamnate la suferinţa de a trăi.

Ne împăunăm mult cu numele de OAMENI. S-a spus că omul este Regele Creaţiei, dar să vedem ceea ce suntem: Care dintre dumneavoastră ar putea spune că este Rege al întregii creaţii? Căruia dintre dumneavoastră i se supune Natura? Sunteţi siguri că puteţi porunci celor patru elemente:

Foc, Apă, Aer şi Pământ? Sunteţi cumva administratorii Ordinii Universale?

Nietzsche, în opera sa intitulată „Aşa grăit-a Zarathustra" accentuează ideea Supra-Omului. Încă îmi amintesc din frazele lui Nietzsche: „Omul este pentru Supra-Om ceea ce este animalul pentru om, o dureroasă ruşine, un hohot de râs, un sarcasm şi nimic mai mult".

Dar Nietzsche era cumva Supra-Om? Cu siguranţă că Supra-Omul lui Nietzsche a servit drept bază mistică Germaniei naziste pentru al doilea război mondial. Vedeţi cât greşea Nietzsche; dacă omul încă nu există, cu atât mai puţin există Supra-Omul.

Realmente, singurul lucru care există acum nu este Omul, ci MAMIFERUL INTELECTUAL în mod greşit numit OM. Cred că acest titlu de Om este o pălărie care este prea mare pentru noi; dacă noi nu ne putem guverna pe noi înşine, cu atât mai puţin putem guverna Natura.

Dacă Omul nu este propriul său Rege, atunci al cui Rege va fi? Ar putea cumva să fie Regele Naturii? Din momentul în care spunem Om, se înţelege Rege, dacă nu este Rege nu este Om. Atunci vom

concluziona că ceea ce există acum este mamiferul intelectual în mod greşit numit Om şi acest lucru e diferit.

Dacă pătrundem mai adânc în interiorul nostru înşine, ce vom descoperi? Organe, da, ele fac parte din organismul uman şi în spatele acestui întreg organism, ce există? Lingam Sarira, răspund hinduşii, acest lucru este sigur, dar ce este Lingam Sarira? Corpul Vital, baza tuturor fenomenelor noastre fiziologice, biologice, chimice etc. etc. etc.

Ceea ce există dincolo de acest Corp Vital este EGOUL, EUL, SINELE ÎNSUŞI, dar ce este EGOUL? Un ansamblu de Agregate Psihologice: MÂNIE, LĂCOMIE, DESFRÂU, LENE, INVIDIE, ORGOLIU, GURMANDISM şi încă foarte multe alte defecte. Cu siguranţă, chiar dacă am fi avut cerul gurii de oţel şi o mie de limbi pentru a vorbi nu am reuşi să enumerăm toate defectele pe care le purtăm în interior.

Acestea au personificări, Agregatele Psihologice au figuri de animale. Ce clarvăzător ar îndrăzni să nege acest lucru fundamental?

Astfel, dragii mei fraţi, a venit timpul reflecţiei. Ce există dincolo de moarte? Ce continuă? EGOUL. Şi oare EUL este frumuseţe? Nu, am spus-o deja, este o sumă de Agregate Psihologice, iar Conştiinţa, Esenţa este îmbuteliată în interiorul acestora, în limbaj strict alchimist am spune: „Sarea fără corp, neinflamabilă şi perfectă". Mai exact, ea este factorul conducător al întregului nostru psihic, factorul de bază, pentru a vorbi mai limpede. Din nefericire, se află îmbuteliată, băgată între aceste figuri de

animale ale EGOULUI, între toate aceste Agregate inumane pe care le avem în interiorul nostru.

Astfel închisă, este evident că se dezvoltă în virtutea propriei sale condiţionări şi acest fapt este lamentabil; ea doarme profund.

Doresc ca voi să înţelegeţi, dragii mei fraţi; doresc ca voi să înţelegeţi profund ceea ce este EGOUL. Doresc să ştiţi care este originea lui. Doresc să-l dizolvaţi radical…

VECHEA ARCADIE

„Care ar fi vârsta antropoidului? În ce perioadă au apărut pe suprafaţa Pământului primele maimuţe? Fără îndoială în Miocen. Cine ar putea să nege acest lucru? În mod clar au trebuit să apară în cea de-a treia parte a Miocenului, acum 15 – 25 milioane de ani. Rezultă evident că Miocenul a avut propria sa scenă pe vechiul pământ Lemurian…

Lemuria a fost în acea epocă un continent gigantic care se întindea în Pacific, cuprinzând toată această suprafaţă a Australiei, a Oceaniei şi a Oceanului Indian; se întindea peste tot Pacificul până în acele locuri unde va apărea mai târziu America de Sud.

Din nefericire, unele fiinţe umane autentice au degenerat îngrozitor la sfârşitul epocii terţiare, în timpul Miocenului. S-au amestecat atunci, din nefericire, cu unele fiare ale Naturii. Din ele au luat naştere anumite maimuţe gigantice care aveau chipuri albastre sau roşii, care mergeau în patru labe sau care se ridicau ca nişte bipezi şi care aveau capacitatea de a vorbi.

La rândul lor, aceste specimene au trebuit să se amestece cu alte bestii subumane şi din toate acestea au rezultat maimuţele pe care le cunoaştem şi, de asemenea, pe baza unor evoluţii, anumite tipuri de umanoizi.

Aceşti umanoizi au continuat să se reproducă neîncetat în timpul epocii cuaternare. Mai târziu, în această epocă în care ne găsim, au apărut aceşti umanoizi, umanitatea actuală: amestec al Oamenilor autentici cu fiare ale Naturii".

Samael Aun Weor: *„Antropologie Gnostică".*

În trecut, în timpurile străvechi, în epoca de aur a vechii LEMURII, când umanitatea nu dezvoltase în natura sa interioară Egoul Animalic şi Esenţa se manifesta fără niciun fel de condiţionări, viaţa era diferită. Diverşii centri ai maşinii organice păreau adevărate cutii

de rezonanţă în care vibrau armoniile Universului…

Atunci strălucea Vârsta de Aur şi nu exista „nici al meu, nici al tău", totul era al tuturor şi oricine putea să mănânce din pomul vecinului fără nicio teamă… Cel care ştia să cânte din liră făcea să tresară Natura cu notele sale…

În acea epocă antică pe care unii o numesc ARCADIA se închina un cult „Fiilor Dimineţii", „Fiilor Aurorei Mahamvantarei"; LIRA LUI ORFEU

nu căzuse încă sfărâmată pe pardoseala templului, întreaga Natură părea un organism care servea drept vehicul Zeilor… Şi asta pentru că era o altă umanitate!

Focul vulcanilor şi oceanul învolburat trimiţându-şi valurile spre plaje, cântecul râurilor în matca lor pietroasă şi zborul giganticelor păsări care existau pe atunci erau simţite în adâncul Fiinţei în modul cel mai profund. Întregul Pământ părea un organism viu (într-adevăr este, dar atunci era mai vie această realitate pentru toate fiinţele umane); se vorbea doar în LIMBA DE AUR, încă nu apăruseră toate aceste limbi ale „Turnului Babel".

Pe acel continent întins care ocupa tot Oceanul Indian şi aproape tot Pacificul, viaţa locuitorilor săi se prelungea până la douăsprezece şi cincisprezece secole; erau giganţi: bărbaţii aveau patru-cinci metri înălţime, femeile erau puţin mai mici de înălţime, dar tot uriaşe ca şi ei.

Teama de moarte nu exista. Oamenii din epoca de aur a lemurienilor ştiau foarte bine, în mod direct, ziua şi ora când trebuiau să-şi lase corpul, iar când sosea acea zi, se aşezau în mormântul lor, mormânt pe care îl făceau ei înşişi, cu propriile lor mâini, şi treceau foarte surâzători în Eternitate. „Valorile Psihice" nu dispăreau din vederea rudelor şi în mod evident nu exista durere.

Atunci umanitatea putea percepe jumătate dintr-un „Holtapamnas", adică jumătate din toate tonalităţile culorilor existente în cosmosul infinit. Vreau să vă spun, în numele adevărului, că există

aproximativ cinci milioane şi jumătate de tonalităţi ale culorilor…

Auzul fiecărei fiinţe umane percepea vibraţiile mistice „SOORIOSANAS" ale Universului, vorbeau cu Zeii inefabili şi ştiau să asculte simfoniile care menţin Universul ferm pe drumul său.

În acea epocă străveche, în acele timpuri în care din râurile cu apă pură ale vieţii izvora lapte şi miere, totul era diferit. Atunci fiinţele umane ridicau privirea spre spaţiu şi percepeau aura lumilor, a Geniilor planetare şi a umanităţilor care le populau şi a marilor hierofanţi ai anticei Arcadii, Fiii Dimineţii. Puteau să vadă limpede în Akasha pură lumile care au existat în Mahamvantarele trecute şi cele care vor exista în viitor.

În acea epocă, umanitatea era inocentă şi perfectă: vorbea cu Zeii Aurorei şi putea porunci elementelor; atunci furtunile serveau drept covor acelor giganţi care se mişcau impunători pe suprafaţa Pământului.

Oamenii erau foarte simpli şi puri, şi, cum încă EUL PLURALIZAT nu se născuse, se închina un cult ZEILOR blândului porumb şi creaturilor inefabile ale râurilor şi ale pădurilor.

7

Aceasta era Vârsta de Aur, Vârsta Luminii, Vârsta Iubirii. În acea epocă nu erau războaie, ură, perversităţi, cum există acum. În acea epocă, Soarele Adevărului strălucea în toate minţile, iar trandafirii Spiritului se dezvăluiau galanţi şi frumoşi; totul avea parfumul spiritualităţii; nu apăruse încă această lume nefericită, cu materialismul ateu, cu crima, cu delictul şi cu toate aceste monstruozităţi care se văd azi pretutindeni, pe aici, pe colo şi pe dincolo.

Repet, era epoca Titanilor, era epoca Edenurilor, era epoca Adevăratei Fericiri autentice, în care nu existau frontiere, nu exista ură, căci totul era iubire şi se venera Soarele pentru puterea pe care o are de a ne da viaţă; era venerat în acelaşi fel în care Zarathustra îl adora, era venerat la fel cum Fiii Arcadiei venerau puterile creatoare ale Universului.

Aceea era o epocă diferită, dragii mei prieteni. Exista bucurie în toate inimile pentru că omul domnea peste elemente, trăia în palate bogate şi nu exista foamete printre mulţimi. Aceasta era Vârsta Edenurilor milenare, dar când fiinţa umană a mâncat din fructul oprit despre care i s-a spus: „*Să nu mâncaţi.*", atunci şi-a pierdut preţioasele facultăţi, a devenit slab, nenorocit, trebuia să meargă ca cerşetor din oraş în oraş, a părăsit „Grădina Hesperidelor", Edenul ebraic şi s-a transformat peste tot, suferind cumplit până în zilele noastre. De aceea citim în mitologia ebraică cum lui i se spune: „*Îţi vei câştiga pâinea cu sudoarea frunţii tale*", iar ei i se spune: „*Îţi vei naşte fiii cu durere*" …

Totuşi, să analizăm amănunţit această problemă. E evident că totul are explicaţia sa… În spatele întregii drame a Edenului, dragii mei fraţi, se află o Comisie Sacră de fiinţe inefabile…

Vechile tradiţii spun că în acea epocă au venit pe Pământ anumiţi Indivizi Sacri într-o astronavă cosmică.

Aceşti indivizi formau o înaltă Comisie Sacră însărcinată cu studiul problemelor evolutive şi involutive ale Pământului şi ale umanităţii.

Arhanghelul SAKAKY şi Principalul Arhifizician-Chimist Comun Universal, ÎNGERUL LOISOS, erau cei doi membri principali ai acestei Comisii Divine Sfinte.

Ei au venit cu corpuri de carne şi oase, iar nava lor a aterizat în Lemuria. Din acea epocă străveche instinctul uman începea să se dezvolte în RAŢIUNE OBIECTIVĂ.

Preaînalta Comisie a putut evidenţia până la saturaţie că, în ciuda vieţii în adevăratul Eden al deliciilor, omul acelor zile începea deja să bănuiască motivul pentru care a fost creat. Rasa lemuriană începea să

ghicească motivele mecanice ale existenţei sale…

Fiecare fiinţă umană este o maşină extraordinară, care captează energiile ce coboară din Megalocosmos şi pe care le transformă minunat, pentru a le transmite în mod automat în interiorul

organismului terestru, în straturile inferioare ale Pământului.

Umanitatea este un organ al planetei Pământ, un organ al Naturii prin intermediul căruia se transformă energii ce devin fundamentale pentru economia Pământului. Fiecare individ nu este altceva decât o maşină care captează şi transformă energii cosmice ce servesc pentru economia planetei…

Ce ar deveni lumea fără aceste maşinuţe? Lumea, fără această pecete, fără această fizionomie pe care i-o dă umanitatea este ceva fără motiv, fără sens, încetează să existe.

Umanitatea, în ansamblul său, este un organ al Naturii, un organ care adună şi asimilează energiile cosmice necesare pentru funcţionarea organismului planetar. Din nefericire, nu este foarte plăcut să fii maşină… şi acest lucru începeau să-l înţeleagă lemurienii…

Când vreun rebel ridică armele împotriva Naturii, când vrea să înceteze să fie maşină, puterile întunecate se luptă cu el până la moarte şi rari sunt acei oameni capabili să lupte împotriva tenebroşilor, împotriva Naturii, împotriva Cosmosului etc., şi de obicei aceşti rebeli capitulează.

Mulţi sunt cei chemaţi şi puţini cei aleşi, doar câţiva reuşesc să învingă Natura şi să se aşeze pe tronul puterii pentru a o guverna. Lemurienii bănuiau deja totul şi cu instinctul lor înţeleseseră că fiinţele umane încetau să se mai nască atunci când, după ce îşi prestaseră serviciile lor de maşini ale Naturii, deveneau perverse.

Pretutindeni şi în toate colţurile Lemuriei se bănuia în mod instinctiv toată această tragedie care deja voia să se ivească din Raţiunea Obiectivă.

Acei indivizi lemurieni au fost dezamăgiţi de viaţă, înţelegând că ei nu erau mai mult decât un angrenaj în mecanica Naturii şi chiar au plănuit sinucideri colective…

Acei lemurieni nu au preţuit puterile inefabile pe care le aveau, Paradisul în care trăiau etc.; totul le fusese dat în dar, nu îi costase nimic. Ei n-au suferit nespus pentru dobândirea fiecăreia din facultăţile lor, s-au născut cu ele şi aceasta este tot. De aceea nu le preţuiau.

Deci, în ciuda bucuriei de care beneficiau (aşa am gândi noi)

voiau doar să dispară…

În paralel, altă problemă gravă se producea pe atunci: Pământul se

cutremura neîncetat, nu exista o adevărată stabilitate în scoarţa geologică a lumii, neîntrerupte cutremure de pământ şi teribile cutremure pe fundul mării zguduiau planeta noastră.

Comisia Sacră, după ce a examinat cu seninătate aceste probleme, le-a rezolvat, luând măsuri cosmice drastice pentru a evita, pe de o parte, deziluzia totală a speciei umane şi sinuciderile în masă şi, pe de altă parte, instabilitatea geologică.

Acei Rectori ai umanităţii au produs o modificare corpului organic.

Această modificare a constat în a lăsa libertate deplină Luciferului interior al fiecăruia, cu scopul de a se dezvolta în omenire ORGANUL KUNDARTIGUADOR:

Focul dezvoltat în mod negativ, Şarpele coborând, aruncându-se din coccis până în infernurile atomice ale omului, oribila coadă a Satanei în corpul de dorinţe al acestui animal intelectual, în mod fals numit om.

(*A se înţelege prin Lucifer o parte a Fiinţei noastre Reale, însărcinată cu producerea focului erotic. Conform ortodoxiei gnostice, Lucifer trebuie să fie controlat întotdeauna de Monada Divină sau Fiinţa Reală. Fiind eliberat, este evident că acest control încetează să existe, atunci fiinţa umană cade victimă, în mod iremediabil, josnicelor pasiuni animalice.*)

Incontestabil, dacă nu ar fi fost abuzuri sexuale (simbolizate de acea cădere a lui Adam şi a Evei în Paradisul terestru) dezvoltarea Abominabilului Organ Kundartiguador ar fi fost ceva mai mult decât imposibil; abuzurile sexuale au permis ca acest Organ să se dezvolte.

Faptul de a da umanităţii Abominabilul Organ Kundartiguador (adică, permisiunea ca acest Organ să se dezvolte, evident cu cooperarea speciei umane) a servit unui dublu obiectiv: primul, s-au

produs modificări substanţiale de energii şi, acestea fiind retransmise straturilor anterioare ale lumii noastre, deja astfel modificate, s-a obţinut stabilitatea scoarţei geologice; al doilea, umanitatea lemuriană a dobândit o iluzie pe care nu o avea asupra vieţii şi s-au evitat acele sinucideri colective.

Focul Sacru proiectat din coccis spre infernurile omului s-a transformat în coada Satanei, luând formă fizică asemenea cozii simienilor.

A existat o epocă în care omenirea avea coadă? Este adevărat, însă aceasta nu vrea să spună că noi ne tragem din simieni, din maimuţe. Nu! Dimpotrivă, ele se trag din noi, sunt degenerări ale speciei umane, au rezultat din amestecul animalului intelectual cu unele specii de animale ale naturii.

După mult timp… probabil multe secole… Sfânta Comisie s-a întors

condusă de Arhiserafimul SEVOHTARTRA, căci Arhanghelul SAKAKY se transformase într-unul din cei patru Tetrasusţinători ai Universului.

Tradiţiile spun că întoarcerea a avut loc după exact trei ani, însă aceşti trei ani sunt întotdeauna simbolici…

Realitatea a fost că atunci, după examinarea severă a situaţiei, Arhifizicianul-Chimist înger LOISOS a eliminat Organul Kundartiguador din rasa umană, deoarece aceasta nu avea nevoie de el. Fiinţa umană abandonase toate bănuielile sale şi se iluzionase cu frumuseţile acestei lumi; pe lângă aceasta, scoarţa geologică a lumii noastre se stabilizase.

Zeii au salvat fiinţa umană de o mare criză: au determinat-o să-şi facă iluzii despre această lume şi să trăiască în ea ca orice cetăţean planetar; şi astfel au salvat această lume: forţele cosmice sau planetare, trecând prin organisme, au devenit lunare şi au stabilizat straturile geologice ale Pământului.

Din păcate, Rectorii omenirii au întârziat, mai mult decât ar fi

fost necesar, eliminarea Abominabilului Organ Kundartiguador din specia umană; au făcut greşeli de calcul matematic şi încercarea s-a dovedit prejudicioasă: au rămas în cei cinci cilindri ai maşinii organice (intelect, emoţie, mişcare, instinct şi sex) consecinţele Abominabilului Organ Kundartiguador.

În realitate, consecinţele rele ale numitului Organ s-au transformat în deprinderi şi obiceiuri greşite care, mergând în profunzimea internă a psihicului nostru, s-au transformat în Subconştient.

Eul pluralizat, Egoul, este chiar acel Subconştient, ale cărui rădăcini se află în consecinţele rele ale Organului Kundartiguador.

Este clar că Conştiinţa, adică Esenţa originară sau, vorbind în limbaj alchimic, „Sarea Foarte Pură, Fără Corp, Incombustibilă, Sublimă", a rămas închisă, încarcerată, îmbuteliată în interiorul acestei a doua naturi inumane.

Când Arhifizicianul-Chimist Comun înger LOISOS a eliminat Organul Kundartiguador din acea umanitate, a fost deja prea târziu: consecinţele au rămas în cei cinci cilindri ai maşinii şi, în mod evident, Conştiinţa, care înainte se putea manifesta în formă totală şi spontană, a fost dată uitării.

Astfel, în fiinţele umane s-a format un fel de „CONŞTIINŢĂ DUBLĂ": Personalitatea, cu întregul său Intelect şi cu toate funcţiile, reacţiile şi culturile sale, cu adevărat artificială, şi, pe de altă parte, legitima şi adevărata Conştiinţă, care în mod trist a rămas dată uitării, acolo în adâncul cel mai profund.

11

Astfel încât, din acel moment am rămas înzestraţi cu această DUBLĂ CONŞTIINŢĂ: una ARTIFICIALĂ şi cealaltă REALĂ. Cea artificială este cea a Personalităţii, cea reală este cea a Esenţei. Înainte ca Abominabilul Organ Kundartiguador să apară şi să fracţioneze Conştiinţa, umanitatea lemuriană se bucura de facultăţi extrasenzoriale cu adevărat formidabile; până chiar şi simţurile lor de percepţie senzorială erau extraordinare…

Să ne amintim de auzul lor pătrunzător, capabil să asculte frumoasele simfonii ale Universului… Să ne amintim de Gramatica Cosmică pe care o foloseau în Idiomul Universal pe care-l vorbeau… Să ne amintim de mirosul lor ascuţit, atât de ascuţit că l-ar putea întrece pe cel al câinilor de astăzi… Să ne amintim acuitatea vizuală de care beneficiau, capabilă să perceapă jumătate dintr-un „Holtapamnas" (cinci milioane şi jumătate de tonalităţi de culoare). Astăzi, fiinţa umană cu greu poate percepe cele şapte culori de bază ale prismei solare.

Cu adevărat, acele simţuri uluitoare s-au pierdut. Astăzi, simţurile noastre senzoriale sunt realmente degenerate…

Erau alte vremuri… Pentru acei lemurieni totul era diferit. De exemplu, nu vedeau lumea fizică aşa cum o vedem noi, pentru ei aerul avea diferite culori, munţii erau transparenţi, iar acei Zei despre care vorbeau atât, în mod evident, erau perceptibili pentru ei.

Când îşi ridicau ochii spre stele, puteau comunica cu locuitorii din alte lumi; pentru ei, viaţa pe alte planete ale Sistemului Solar era o realitate; pluralitatea lumilor locuite, preconizată de Camille Flamarion, era un fapt pentru Rasa Lemuriană…

Din nefericire, consecinţele fatale pe care le-a produs Abominabilul Organ Kundartiguador au atrofiat acele sentimente inefabile, acele facultăţi extraordinare în Rasa Lemuriană…

Cu trecerea secolelor, involuţia a pus fiinţele umane pe drumul degenerării: valorile pe care le posedau altă dată au continuat să se atrofieze tot mai mult şi, cu timpul, s-au pierdut în mod lamentabil.

După a doua catastrofă TRANSAPALNIANĂ, care a schimbat complet scoarţa geologică a lumii noastre prin scufundarea vechiului continent Atlantida, involuţia degenerativă umană s-a precipitat încă şi mai mult. În final, KALI-YUGA iniţiată de cultura greco-romană ne-a adus în stadiul în care ne găsim astăzi.

În alte vremuri, înainte de Kali-Yuga, înainte să se fi născut civilizaţia greco-romană, iniţiatoarea acestei Epoci Negre, exista gândirea obiectivă, mintea obiectivă.

Să facem o distincţie deplină între ceea ce este mintea obiectivă şi ceea ce este mintea subiectivă; a se înţelege prin minte obiectivă, acea minte care funcţionează doar cu datele apărute din Conştiinţă. A se înţelege prin minte subiectivă, acea minte care se bazează doar pe percepţiile senzoriale externe.

Mulţi pescari veniţi de pe alte meleaguri în Grecia antică au început să se joace cu cuvântul, pentru a face silogisme, prosilogisme, isilogisme etc. etc. etc. Jocul de cuvinte a devenit foarte simpatic, servea pentru a ucide lipsa de activitate; cu timpul a apărut acolo asocierea exclusiv intelectivă, bazată pe percepţiile senzoriale externe, sistemul de gândire deficient care exclude intuiţiile, sistemul de gândire exclusiv asociativ, dezlegat de orice proces al Conştiinţei. Astfel, multe zone ale creierului s-au atrofiat în mod lamentabil. Din nefericire, grecii au comis greşeala de a-şi extinde sistemul lor de gândire pe toată faţa pământului şi aceasta a condus la raţionamentul subiectiv mondial.

Astăzi, creierul uman nu mai lucrează în mod complet. Oamenii de ştiinţă ştiu bine că în prezent nu funcţionează toate zonele creierului, rezultat al asocierii exclusiv subiective; dragii mei fraţi, aşa a degenerat mintea umană, aşa s-a atrofiat creierul uman; s-a transformat în ceea ce este astăzi.

Pe de altă parte, romanii, spre deosebire de greci, au început să se joace cu sexul: vagabonzi din Roma antică s-au dedat la orgii, la bacanale şi chiar le-au exportat în lumea întreagă. Astfel s-a pierdut definitiv ruşinea organică. Au apărut peste tot casele de toleranţă, iar umanitatea s-a aruncat pe drumul INFRASEXULUI.

Vedem stadiul în care ne aflăm astăzi: degenerarea sexuală pe scară mare şi intelectul sclipitor. Haimanalele intelectului sunt îngrozitor de desfrânate; desfrâul şi intelectualismul zadarnic, acesta din urmă bazat pe simple asocieri raţionale de tip subiectiv, strălucesc oriunde, se manifestă aici, acolo şi dincolo, pretutindeni.

EGOUL a luat proporţii gigantice, fiecare din noi poartă cu adevărat în interior toţi factorii care produc războaie, amărăciuni, suferinţe etc. Este necesar să ne eliberăm din starea în care ne găsim;

toate facultăţile umane au degenerat. Totul s-a pierdut în mod lamentabil, ne rămâne doar un factor care poate servi pentru salvarea noastră; vreau să mă refer în mod evident la ESENŢĂ.

Să ţinem cont că în Esenţă se află „particulele de durere" ale TATĂLUI nostru care se află în secret şi care, folosite aşa cum trebuie, ne pot

permite trezirea Conştiinţei. De fiecare dată când noi greşim, el suferă şi particulele sale de durere rămân depozitate în Esenţă; dacă ştim să le utilizăm, putem ca prin intermediul lor, să ne trezim.

Acolo se mai află Religia, înţelepciunea, Buddha; toate acestea se află în Esenţă. Dar dacă ea continuă să rămână închisă printre cristalizările Abominabilului Organ Kundartiguador, nu ne poate servi drept orientare pe Drumul Secret. Doar aceste date ale Conştiinţei ne pot orienta, cu condiţia să fie eliberată, extrasă dintre Euri, doar astfel ne poate orienta aşa cum trebuie…

Astfel, în Esenţă se găsesc aceste date de care avem nevoie urgent pentru a ne ghida pe CALEA MUCHIEI DE CUŢIT.

Esenţa este ghidul minunat pe care îl avem în interior pentru a ne orienta, dar, din nefericire, este prinsă, închisă, îmbuteliată în EGO, în EU, în EUL ÎNSUŞI, în SINELE ÎNSUŞI.

Trebuie să eliberăm Esenţa pentru ca să ne poată ghida pe Drumul ce ne va conduce până la Eliberarea Finală şi acest lucru, dragi fraţi, este posibil doar DISTRUGÂND EUL, eliminându-l, reducându-l la praf cosmic. El este închisoarea în care este prizonieră Esenţa extrem de pură. Să distrugem gratiile acestei închisori, să facem praf aceşti pereţi de josnicie, să reducem la cenuşă această sticlă pentru ca să fim liberi!

Esenţa eliberată ne va putea ghida pe Drumul de Perfecţiune, până la Eliberarea Finală…

În viaţa practică se află Gimnaziul Psihologic în care noi ne putem auto-descoperi, pentru că în relaţie cu oamenii, cu prietenii noştri, cu colegii de muncă, cu rudele noastre etc., defectele pe care le

purtăm ascunse ies la suprafaţă şi dacă suntem alerţi şi vigilenţi ca santinela în vreme de război, atunci putem să le vedem aşa cum sunt, în ele însele.

Un defect descoperit trebuie să fie supus tehnicii Meditaţiei şi o dată înţeles în întregime îl putem elimina cu ajutorul DIVINEI MAME KUNDALINI, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice.

Dacă în transa sexuală din timpul SAHAJA MAITHUNEI o invocăm din toată inima, Ea ne-ar putea ajuta; este scris: „*Cereţi şi vi se va da, bateţi şi se va deschide*".

Dacă îi cerem, Ea ne dă, dacă batem, Ea ne deschide; să-i cerem Divinei noastre Mame Kundalini particulare, proprii, a fiecăruia dintre noi, să elimine din psihicul nostru defectul psihologic pe care l-am înţeles în profunzime în toate zonele minţii.

Rezultatul va fi extraordinar, Ea va elimina defectul şi dacă vom

14

continua astfel, lucrând neobosit, va veni ziua în care EGOUL va fi dezintegrat radical; atunci Esenţa va fi liberă şi va sosi Trezirea…

Conştiinţa trezită ne va putea orienta pe CALEA MUCHIEI DE CUŢIT, Conştiinţa trezită ne va furniza datele de care avem nevoie pentru propria noastră Eliberare Finală.

Însă trebuie să fim răbdători în muncă, foarte severi şi foarte constanţi, pentru că fiecare defect are o mulţime de feţe şi se află în patruzeci şi nouă de niveluri ale subconştientului…

15

CELE DOUĂ TIPURI DE REPRODUCERE

„*În «Don Q.», opera extraordinară a Domului nostru Președinte López Portillo, am citit următoarele: «Ce dureros este drumul care conduce la fecundație, să pierzi sau să consumi atâtea milioane de spermatozoizi pentru o singură fecundație!»*

Într-adevăr, eu cred că, chiar între irosirea şi zgârcenia de forţe sau puteri, trebuie să punem «Legea Balanţei». Aşa făceau lemurienii: nu ajungeau niciodată la ejacularea seminală. Atunci, repet, orice spermatozoid putea scăpa în mod automat pentru a face fecundă o matrice: atunci, ca rezultat, exista Omul adevărat cu puteri asupra focului, aerului, apelor şi pământului înmiresmat şi vorbea în Verbul de Lumină aşa cum un râu de aur curge întotdeauna sub deasa pădure a Soarelui.

Mare a fost, deci, degenerarea Omului când a vărsat «Vasul lui Hermes Trismegistul», când a căzut în «generarea animalică», când a devenit asemeni unui monstru de perversitate!"

Samael Aun Weor: Conferinţa „*Animalul Intelectual, Omul…"*

Antropologii materialişti nu vor să înţeleagă nici măcar ceea ce semnifică cuvântul Eden. „Ed-en" – în etimologia sa există o rădăcină greacă ce explică acest cuvânt: Voluptate. Astfel încât Eden înseamnă Voluptate. Edenul este chiar sexul şi întreaga Geneză biblică este o operă de alchimie, n-are nimic istoric.

Acel Eden care odinioară se situa în Mesopotamia, între Tigru şi Eufrat, s-a transformat mai târziu în şcoala astrologilor, a caldeenilor şi a magilor. Acest Eden pare că are o anumită legătură cu faimosul „Adi-Varsha" al vechilor lemurieni şi chiar cu Grădina Hesperidelor de pe continentul atlant.

Edenul este sexul, dar antropologii materialismului nu ar accepta niciodată acest lucru şi cu atât mai puţin ar accepta Marile Mistere Sexuale din Caldeea, din India, din Babilonia, din Mexic, din Persia, din Egipt etc.

În Lemuria a existat sistemul de reproducere prin KRIYASHAKTY; aceasta a fost în timpul Mezozoicului, cu mult înainte ca rasa umană să fi căzut în generarea animalică. Noi ştim bine că această rasă a căzut în a treia parte a Eocenului sau în timpul Miocenului.

Oamenii adevăraţi ai epocii Mezozoice se reproduceau cu

siguranţă prin Kriyashakty, puterea voinţei şi a inteligenţei. Cum erau Oameni.

16

sistemul lor de reproducere nu ar fi acceptat în zilele noastre de animalele intelectuale, deoarece sistemul de reproducere al Oamenilor adevăraţi este Kriyashakty: este un sistem sacru care ar provoca râsul şi respingerea antropologilor materialişti; mai mult chiar, s-ar simţi ofensaţi.

Atunci sexul era considerat sacru, nu se ejacula niciodată Sperma Sacră. Sperma era considerată drept o materie demnă de venerat. Orice spermatozoid matur scăpa pentru a face fecundă o matrice şi rasa umană poseda puteri colosale, facultăţi extrasenzoriale care îi permiteau să cunoască toate minunăţiile Universului şi ale Cosmosului. De aceea, se spune că trăia în stare paradiziacă. Dar când omul a căzut în generarea animalică, adică atunci când a început să ejaculeze Entitatea Semenului, involuţia s-a precipitat. În realitate, în cea de-a treia parte a Eocenului, Omul căzut a ajuns să se amestece chiar cu acele bestii ale Naturii. De aici a luat naştere animalul intelectual.

Indiscutabil, animalul intelectual nu ar putea niciodată accepta sistemul de reproducere Kriyashakty, chiar din cauza condiţiei sale de animal. Sistemul Kriyashakty nu este pentru animale intelectuale, este pentru Oameni; sunt două regnuri diferite. Astfel, într-adevăr, nu ar trebui să ne surprindă faptul că animalele intelectuale ale antropologiei materialiste resping sistemul de reproducere prin Kriyashakty şi chiar au dreptate în a-l respinge, căci un asemenea sistem nu este pentru animalele intelectuale, ci, repet, numai pentru Oameni.

Totuşi, cum germenii Omului se află în glandele noastre endocrine, este evident că dacă lucrăm cu sistemul sexual Kriyashakty, care este cel al Oamenilor, putem cu adevărat să regenerăm creierul şi să dezvoltăm în interiorul naturii fiziologice, biologice şi psihosomatice Omul real, Omul adevărat; dar, repet, acest lucru nu le

place animalelor intelectuale.

Noi, în Gnoză, am propagat pretutindeni Misterele Sexului. Cu toate că este sigur că Gnosticismul Universal a acceptat sistemul de reproducere prin Kriyashakty, nu e mai puţin sigur că milioane de animale intelectuale l-au respins şi nu-i putem critica, din moment ce ei sunt animale intelectuale, produsul relaţiei sexuale a anumitor Oameni care au degenerat în epoca terţiară şi care s-au amestecat cu fiarele Naturii. Cum ar putea acest produs al Oamenilor şi fiarelor să accepte un sistem sexual care nu le aparţine?

Imposibil! Aşa că merită să reflectăm puţin…

AMINTIRI ANCESTRALE

Acum, în numele adevărului şi vorbind cu chibzuinţă în faţa

dumneavoastră, care v-aţi dedicat studiilor esoterice, trebuie să am curajul de a fi sincer şi să spun ceea ce am constatat, ceea ce am trăit, ceea ce am experimentat…

Eu am cunoscut RASA LEMURIANĂ HERMAFRODITĂ. Îmi vin în memorie în aceste clipe acei îngrozitori vulcani aflaţi în erupţie permanentă. Ce vremuri! Noi toţi, INIŢIAŢII foloseam de obicei o anumită îmbrăcăminte foarte obişnuită; acele tunici sacre se distingeau splendid prin culorile alb şi negru, simbol al teribilei lupte dintre Spirit şi materie.

Erau demni de admirat şi de văzut acei Lemurieni uriaşi cu veşmintele lor nobile şi acele sandale care aveau ciucuri mari.

Între sprâncenele acelor coloşi se evidenţia GLANDA PITUITARĂ, al ŞASELEA SIMŢ, purtătorul de lumină şi pajul GLANDEI PINEALE. Atunci viaţa oricărui individ avea o medie de vârstă între douăsprezece şi cincisprezece secole.

În acea epocă eu am avut corp fizic şi am fost un Lemurian ca oricare altul. Încă îmi amintesc limpede diferitele triburi care trăiau în ceea ce noi am putea numi astăzi o „fermă”, dar acelea aveau mai degrabă aspectul unor colibe enorme cu acoperişurile din frunze de

palmier care ajungeau până la pământ şi, care aveau doar o uşă pe unde putea intra un întreg trib.

Se ridicau de asemenea uriaşe oraşe protejate cu pietre enorme formate din lavă vulcanică. Acolo trăiau oamenii culţi, dar la ţară, ca întotdeauna, trăiau oameni care nu se dedicaseră literelor.

În Lemuria viaţa era foarte diferită; s-a întâmplat că au existat sacerdoţi care erau în acelaşi timp şi războinici. Eu l-am cunoscut pe JAHVE, „geniul răului", un „Înger căzut", cum spune Saturnino din Antiohia. El a avut corp fizic, era un Maestru din vechi Mahamvantare. Ca Sacerdot oficia şi totodată lumea îl venera; ca luptător era magnific: folosea întotdeauna spadă de aur, iar scutul, coiful şi zalele sale şi toată haina sa militară, în general, era din aur.

Se ştia că era un înger şi era venerat. Din nefericire, a fost unul dintre primii care au trădat SANCTUARUL LUI VULCAN; în mod lamentabil a fost învăţat Tantrismul Negru, adică, rituri sexuale în care, acest Iniţiat comitea crima de a vărsa „Vasul lui Hermes Trismegistul" (vorbesc într-un limbaj am spune esoterico-special pe care dumneavoastră va trebui să-l înţelegeţi, căci eu nu sunt de acord cu folosirea vulgarităţii pentru problemele legate de sex, datorită faptului că sexul, în sine însuşi, este sacru) …

Indubitabil, Jahve s-a entuziasmat de acest Tantrism Negru (Magie Sexuală cu ejacularea Ens-Seminis-ului); a încercat să-şi convingă soţia că

un asemenea sistem era mai indicat pentru eliberare. Soţia sa n-a acceptat; ea era de asemenea un „Elohim" încarnat şi a preferat să se despartă de el decât să accepte Tantrismul Negru.

Ca o consecinţă sau corolar, Jahve a dezvoltat Abominabilul Organ Kundartiguador. Totuşi, soţia sa nu a căzut nici până astăzi. Ea este un „Elohim Primordial" al Aurorei Mahamvantarei…

Am adus în discuţie cazul lui Jahve pentru a ilustra aspectul sexual al Abominabilului Organ Kundartiguador. În mod evident, trădarea MISTERELOR LUI VULCAN a fost cea care a cauzat căderea în

acea epocă antică.

După separarea în sexe opuse, pe la mijlocul epocii Lemuriene, triburile se întâlneau în Temple speciale, dar sub conducerea KUMARAŞILOR (marii Maeştrii preceptori ai umanităţii), pentru a procrea. ZEII SFINŢI conduceau cu înţelepciune acele sacramente mistice. Actul sexual era un Sacrament, nimeni nu îndrăznea să înfăptuiască împreunarea chimică în afara Templului. Monarhii, rege şi regină, se uneau sexual înaintea aceluiaşi altar al Templului, mulţimile înfăptuiau unirea în interiorul incintei sacre şi în curţile pavate pline de hieroglife misterioase.

În anumite epoci, rasa umană era condusă de aceşti Kumaraşi spre Templele Sacre; se realizau lungi călătorii, în anumite faze ale Lunii, totul cu scopul de a reproduce specia. Încă şi astăzi, ca o amintire a acelor fapte, ca o reminiscenţă, au rămas călătoriile LUNII DE MIERE (aici îşi au originea, şi este destul de veche) …

În curţile interioare pavate ale Templelor Sacre, pe Continentul Lemurian, sub conducerea înţelepţilor Kumaraşi, bărbaţi şi femei se uneau pentru a crea şi a crea din nou; atunci actul sexual era foarte sacru, nu exista morbiditatea ca în zilele noastre, căci lumea nu intrase în procesul involutiv, descendent, al degenerării sexuale.

Reproducerea se realiza prin KRIYASHAKTY, adică prin puterea Yoga şi a Voinţei; nimeni nu comitea crima de a vărsa „Vasul lui Hermes Trismegistul". Orice spermatozoid poate scăpa din glandele endocrine sexuale şi să facă fecundă o matrice.

Trăind pe acel continent MU, am fost martorul tuturor acestor lucruri; trăind pe continentul MU, eu eram membru al unui trib şi dormeam într-o colibă mare cu toţi cei din „clanul" meu. În apropierea noastră se afla ceea ce am putea numi astăzi o „cazarmă": oameni dedicaţi pregătirii pentru război sau soldaţi; oraşele erau mai departe. Asistam mereu la Templu: fie la Ritualuri, fie la primirea instruirii esoterice a Hierofanţilor.

dar atmosfera se supraîncărca clipă de clipă cu PUTEREA

LUCIFERICĂ şi de aici a provenit totul…

S-a întâmplat că într-o anumită noapte, noi toţi, fascinaţi de această ciudată Putere Luciferică, am decis să realizăm actul sexual în afara templului; fiecare pereche s-a dedat desfrâului.

Foarte de dimineaţă, şi ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat, am avut neobrăzarea, neruşinarea, insolenţa, îndrăzneala să ne prezentăm ca întotdeauna în Templu, atunci se întâmplă ceva neobişnuit, teribil.

Am văzut cu toţii un ZEU al justiţiei, un MARE MAESTRU, îmbrăcat cu albe şi imaculate veşminte sacerdotale care, ameninţându-ne cu o spadă aprinsă ce se întorcea pe toate părţile, ne spuse: „*AFARĂ NEDEMNILOR*!"; şi e clar că atunci am fugit înspăimântaţi.

Este evident că acest eveniment s-a repetat în toate colţurile imensului continent MU; astfel, umanitatea, ADAM-EVA, a fost scoasă din GRĂDINA EDENULUI. Adam şi Eva au fost alungaţi din „Paradisul Terestru" pentru că „au mâncat" din acest „fruct oprit", despre care li s-a spus: „Să nu mâncaţi".

După acest eveniment, inclus în toate Genezele religioase, au urmat epiloguri îngrozitoare, oribile, înspăimântătoare; milioane de creaturi umane, amestecând magia şi fornicarea, au dezvoltat ABOMINABILUL ORGAN KUNDARTIGUADOR.

Astfel, cum eram obişnuiţi cu Riturile religioase ale Templului în timpul reproducerii, în SACRAMENTUL BISERICII DIN ROMA sau a AMORULUI, fornicând, rezultatul a fost naşterea, în anatomia ocultă, a Şarpelui Abisal.

Şarpele Ignic al puterilor noastre magice, Kundalini, care înainte se înălţa victorios prin măduva spinării, a coborât şi a rămas încolăcit în CHAKRA MULADHARA, de trei ori şi jumătate, cum îl defineşte perfect „Kundalini-Yoga"; şi Abominabilul Organ Kundartiguador, Şarpele descendent, oribilul PYTHON cu şapte capete pe care Apollo, indignat, l-a rănit cu săgeţile sale, s-a proiectat din coccis în jos, spre infernurile atomice ale omului transformându-se în celebra coadă a lui Satan din Biblie.

Desigur, mult mai târziu, în timp, diverşi AVATARI au venit din Lumile Superioare (cuvântul „Avatar" înseamnă „Mesager") şi toţi s-au

pronunţat împotriva Abominabilului Organ Kundartiguador şi împotriva „relelor consecinţe" ale acestuia, dar totul a fost inutil.

Acolo, pe Continentul Asiatic, a lucrat intens preaiubitul ASHIATA SHIEMASH, însă totul a fost inutil. BUDDHA, Gautama Sakyamuni.

a adus învăţătura în India şi s-a pronunţat, de fapt, împotriva Abominabilului Organ Kundartiguador.

Din nefericire, de-a lungul secolelor învăţătura Budistă originară s-a pierdut, ceea ce rămâne astăzi este foarte puţin din autentica învăţătură a Domnului nostru Buddha. Şi, în ceea ce-l priveşte pe JESHUA BEN PANDIRA, Iisus din Nazaret, Cristosul, s-a pronunţat, de asemenea, energic împotriva Abominabilului Organ Kundartiguador şi a consecinţelor sale nefaste. În mod lamentabil, foarte puţini au înţeles mesajul esotericognostic al Marelui Kabir. Învăţăturile sale au apărut, de exemplu, în texte de Alchimie şi cine le va înţelege, va putea realiza cu adevărat toată Marea Operă…

O ÎNTREBARE INTERESANTĂ

Î. Maestre, cărui fapt i se datorează Legea întoarcerii şi Legea Recurenţei?

R. Se datorează SPIRALELOR; aici SPIRALA joacă un rol important. Cele cinci Rase sunt repartizate, am spune, de la cea superioară, care este prima, până la ultima. Este ca un edificiu cu cinci etaje. În prezent ne aflăm la nivelul al cincilea, al cincilea nivel inferior, la parter.

Doresc să vă povestesc, în aceste momente, ceva foarte interesant. Într-o zi oarecare, stând la ţărmul mării, mi s-a întâmplat să cercetez ceva despre sex în Lemuria. I-am cerut Tatălui meu care se află în secret să-mi dea permisiunea, să întreprind cercetarea în Lemuria şi permisiunea mi-a fost acordată.

Am reuşit să scot, prin intermediul invocaţiilor tantrice, Lemuria dintre ARHIVELE sale AKASHICE. Sau, vorbind într-un limbaj, am spune, mai esoteric, am reuşit să scot BENZILE TELEOGINOORE, care sunt pelicule vii ale REALULUI, ale celor deja întâmplate, aşa cum sunt scrise pe acele tăbliţe ale Akashei, în acord cu „LEGOMINISMELE" lui Ashiata Shiemash…

Atunci a apărut Lemuria, în centrul „SAHASRARA" şi am primit vizita plăcută a unui grup de Lemurieni, oameni cu o înălţime de vreo patru metri, îmbrăcaţi cu tipicele lor veşminte folclorice: mantale, pălării metalice etc. Au luat loc… Atunci am vorbit celui mai important dintre ei, cu scopul de a investiga problemele legate de sex.

— Care este şeful dintre voi toţi, care este conducătorul acestei familii?

am spus. Unul dintre ei a luat cuvântul:

— *Eu sunt*.

— Bine, cum aţi realizat dumneavoastră actul sexual în Lemuria? Cum vă reproduceaţi dumneavoastră în acea epocă? (Între paranteze, vorbeam cu un locuitor al celei de-a şaptea Subrase, dintre cei deja degeneraţi) …

— *Noi ne uneam sexual, bărbat şi femeie, pentru reproducere; realizam conexiunea Lingam-Yoni în mod normal*.

— Dumneavoastră aţi vărsat «Vasul lui Hermes»?

— *Da, îl vărsam pentru a putea crea copii, dar realizam unirea sexuală doar când doream să creăm un fiu şi nimic mai mult, niciodată pentru plăcere, întotdeauna, când doream să creăm, şi făceam aceasta cu deplină venerație, cu profund respect; niciodată nu împrăştiam Sperma Sacră în afara Yoniului sau a Vasului Sacru*.

Atunci am continuat, spunând:

— Însă dumneavoastră nu vă daţi seama că a vărsa «Vasul lui Hermes» este un păcat?

Răspuns:

— *Noi o făceam cu tot respectul*…

— Acest lucru îl făceaţi în vremea dumneavoastră, când eraţi locuitori ai celei de-a Şaptea Subrase, în Lemuria, dar locuitorii Lemuriei nu s-au reprodus întotdeauna astfel. Când s-a produs divizarea sexelor, la mijlocul epocii Lemuriene, pe la a Treia Subrasă, reproducerea se făcea în interiorul Templelor şi nu se vărsa «Vasul lui Hermes». Atunci fiinţele umane se reproduceau prin KRIYASHAKTY, prin puterea Voinţei şi a Yoga.

A spus:

— *Noi nu ştim acest lucru*. Am întrebat:

— Doriţi să vă demonstrez, domnilor? răspunse:

— *Ne-ar plăcea să cunoaştem acest lucru*…

Acest fel de munci sunt foarte importante. Am invocat de fapt, printr-o altă invocaţie tantrică, pe un vechi locuitor al anticei Lemurii, dintre aceia care se reproduceau prin KRIYASHAKTY (puterea Voinţei şi a Yoga, şi exclusiv în interiorul Templelor). A venit la chemarea mea un gigant cam de patru sau cinci metri înălţime, un bătrân venerabil cu părul cărunt şi barba albă, impecabilă, îmbrăcat cu veşmintele sale sacre şi sandale. Aducea, în plus, o mulţime de pălării ciudate, unele peste altele, motiv pentru care a trebuit să-l dojenesc. I-am spus:

— Ce este ceea ce purtaţi dumneavoastră pe cap, ce înseamnă toate aceste pălării din secolul XX? Nu vă este ruşine de acest lucru? Nu vă daţi seama că sunteţi adormit şi că ceea ce purtaţi pe cap sunt FORME MENTALE? Scoateţi-le, dizolvaţi-le, dezintegraţi-le!… Le-a dezintegrat

22

Instantaneu. Le-a dezintegrat în sine. Dar, cu toate acestea am putut vedea în ochii săi că, Conştiinţa sa era adormită, adică, în ciuda faptului că fusese un individ sacru, acum era adormit. În aceste vremuri este „căzut"; în acea epocă nu era „căzut".

— Bine (i-am spus) aici vorbim despre sex, despre reproducerea din antica Lemurie. Daţi mărturie aici, în această incintă, despre modul de reproducere din vechiul continent MU. Cum se reproducea lumea pe vremea dumneavoastră? Cei pe care-i vedeţi aici

nu sunt decât oameni ai celei de-a Şaptea Subrase, dintre cei care erau deja degeneraţi. Acum răspundeţi, cum se reproduceau oamenii din vremea dumneavoastră, când încă nu erau degeneraţi? Mi-a spus:

— *Domnule, ne reproduceam prin KRIYASHAKTY; ne reproduceam exclusiv în Templu şi nu împrăştiam niciodată Sperma Sacră*…

— Aţi auzit, domnilor, mărturia pe care o dă acest domn, care vine din vremuri mai străvechi decât dumneavoastră?

— *Am ascultat, însă noi, cei din a Şaptea Subrasă, nu ştiam nimic despre acestea*…

— Bine, cei din a Treia Subrasă o ştiau: se reproduceau în Temple prin intermediul Voinţei şi a Yoga, nu erau căzuţi, trăiau în starea paradiziacă… Vă simţiţi capabili (le-am spus) să daţi mărturie lumii despre acest lucru?

— *Voi da cu plăcere această mărturie umanităţii*.

— Bine, să ieşim… Atunci în Registrele Akashice ale Naturii s-au proiectat de asemenea cele cinci Rase în mod gradat. În mod evident a fost nevoie să se apeleze la un simbolism pentru a reprezenta acest edificiu al globului terestru. Cum v-am spus, o clădire cu cinci etaje; fiecare dintre aceste etaje corespunde, desigur, unei rase. Există cinci rase; la al cincilea nivel inferior i-am putut vedea pe oamenii acestor timpuri, îmbrăcaţi cu această îmbrăcăminte atât de oribilă pe care o purtăm, care ne face să ne vedem atât de urâţi unii pe alţii, şi am simţit o mare durere…

M-am despărţit de acel bătrân venerabil, mi-a părut rău doar că avea, şi el, Conştiinţa adormită (un Lemurian adormit care, în mod evident, în aceste timpuri este „căzut”).

Astfel încât, vedeţi dumneavoastră cele DOUĂ SISTEME DE REPRODUCERE: unul este cel BESTIAL sau ANIMALIC, vărsând „Vasul lui Hermes”; celălalt sistem de reproducere este cel SUPERIOR, cel în care „Vasul lui Hermes” nu este vărsat, atunci se nasc fii deosebiţi, creaturi cu posibilităţi de foarte bună dezvoltare Spirituală…

Vedeţi dumneavoastră, cum aceşti locuitori ai Lemuriei, nedegeneraţi, se reproduceau prin intermediul Voinţei şi a Yoga şi, cum cei din a Şaptea Subrasă, deja degeneraţi, vărsau „Vasul lui Hermes".

Totuşi, în ciuda faptului că erau deja degeneraţi, n-au ajuns niciodată la degenerarea în care ne aflăm noi. Cel puţin se uneau sexual doar când doreau să creeze un copil, iar, dacă comiteau crima de a vărsa „Vasul lui Hermes", cel puţin ştiau că sexul era sacru şi îşi asumau în acele clipe o atitudine, am spune, demnă şi constructivă în esenţă. Şi dacă acest lucru se întâmpla în epoca în care erau deja degeneraţi, ce să spunem noi de epoca noastră, de cea pe care o trăim? Până unde am ajuns?

În epoca degenerării Lemuriene nimeni nu a comis crima de a fi homosexual sau lesbiană; totuşi, erau deja degeneraţi şi de aceea au fost distruşi prin foc şi cutremure. Acum, ce să spunem despre epoca noastră?...

24

ALTE ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI

„Marele Maestru Sanat Kumara, fondator al Colegiului de Iniţiaţi ai Lojii Albe, trăieşte într-o oază din deşertul Gobi. Corpul său nu este pământean, a venit într-o navă cosmică în epoca Lemuriei, a venit de pe Venus, este unul din cei Patru Shadai, unul din cele patru Tronuri ale Kumaraşilor. Lucrează, ajutându-i pe toţi cei care se află pe Drum; el îi ajută intens, trăieşte împreună cu un Guru Lemurian. Îl menţionează scrierile străvechi. Îl numesc „Marele Sacrificat"; acum este Nemuritor.

Acest Elixir de Viaţă Lungă este o substanţă metafizică electrică: când cineva o primeşte, rămâne depozitată în Corpul Vital. Cine primeşte acest elixir are dreptul să trăiască 1.000 de ani, dar poate prelungi această durată, astfel Sanat Kumara trăieşte deja de trei milioane de ani. Pentru acest Elixir este nevoie de Transmutarea Focului Sacru".

Samael Aun Weor: *„Tarot şi Kabală”.*

Î. *Maestre, Cosmocratorii nu au măsurat consecinţele „Organului Kundartiguador”? Acum plătim din vina acelor Fiinţe Superioare. Ce ne puteţi spune în legătură cu aceasta*?

R. Vinovaţii nu au fost Cosmocratorii. Vinovaţii au fost Arhanghelul Sakaky şi înalta sa suită, care au dat umanităţii Abominabilul Organ Kundartiguador, cu scopul de a stabiliza scoarţa geologică a planetei noastre. Însă au greşit calculele, „au încurcat socotelile”.

Î. *Fiind Zei*?

R. Fiind Zei, a fost o greşeală matematică. Apoi a venit Arhanghelul LOISOS şi a înlăturat acest „Organ” din Umanitate, dar au rămas relele consecinţe în cei cinci cilindri ai maşinii, şi aceste „consecinţe rele” constituie EGOUL ANIMALIC. Acest lucru a fost cel care a făcut umanitatea să eşueze. Desigur, Arhanghelul Sakaky şi-a făcut pe deasupra o KARMĂ COSMICĂ înspăimântătoare şi este unul din cei patru Tetrasusţinători ai Universului. În Mahamvantara viitoare va trebui să plătească această Karmă.

Î. *Dar, era necesar*?

R. A fost necesar, dacă nu, nu s-ar fi stabilizat scoarţa geologică a Pământului. Acest „Organ” este de tip Lunar. Desigur că umanitatea, primind

acest „Organ Lunar”, forţele care se transformau neîncetat, în interiorul acelor subiecţi, au stabilizat scoarţa geologică a Pământului. Însă, cu ce preţ?

Când Arhanghelul LOISOS, Arhifizicianul-Chimist Comun LOISOS a înlăturat din Umanitate acest „Organ”, atunci lucrurile deja s-au schimbat, dar au rămas consecinţele rele. Cristalizările

Abominabilului Organ Kundartiguador au rămas în cei cinci cilindri ai maşinii. Aceste „cristalizări" sunt Egoul, Eurile care în ansamblul lor constituie Eul însuşi, Sinele însuşi, Egoul. Ceea ce i s-a adus umanităţii a fost un mare prejudiciu.

Eu aş fi preferat să piară întreaga lume, dar să nu dau umanităţii acest abominabil „Organ". Poate, dacă nu ar fi greşit calculele… însă au „încurcat socotelile", a existat o greşeală în calculele matematice.

Î. *Se cade să presupunem că locuitorii lui Hercolubus (care, aşa cum ne-aţi spus, au de asemenea Ego) au trecut prin aceeaşi problemă care a apărut pe Pământ*?

R. Desigur, au avut un proces similar, deşi acolo vinovatul nu a fost Arhanghelul Sakaky.

Î. *A fost altul*?

R. Are, de asemenea, vinovaţii săi. Şi sunt calcule foarte dificile cele care trebuie făcute atunci când se doreşte să se dea umanităţii Abominabilul Organ Kundartiguador. O greşeală oarecare, oricât de nesemnificativă ar fi, în CALCULELE TRANSFINITE, este un motiv mai mult decât suficient pentru a se produce un eşec. I s-a dat umanităţii terestre Abominabilul Organ Kundartiguador, dar greşeala a constat în faptul că Arhanghelul Sakaky a greşit la calculele matematice.

Î. *Fără a încerca să-l condamnăm pe Arhanghelul Sakaky, pentru că nu e treaba noastră, putem presupune că el a acţionat pe cont propriu, fără a ţine seama de Tatăl său Intern*?

R. El a făcut o muncă sub conducerea Tatălui, dar a avut, ca persoană, calculele sale umane greşite. Sunt calcule foarte speciale de MATEMATICĂ TRANSFINITĂ, dar i-a lipsit să fie puţin mai matematic şi a greşit în calculele sale. Nu a făcut-o cu intenţii rele, ci a calculat în mod greşit.

Î. *În ciuda calculelor făcute greşit, totuşi ne-a şi ajutat mult*?

R. A lucrat şi pentru umanitate, a căutat mereu binele omenirii, a făcut o greşeală. Desigur, când a vrut să înlăture din umanitate

bilul Organ Kundartiguador, cum am spus deja, a fost târziu… De atunci, umanitatea este cufundată în inconştienţă, în greşeală.

Î. *Şi dacă i s-ar fi tăiat umanităţii Organul Kundartiguador la timpul cuvenit, în ce condiţii ar fi rămas*?

R. Ar fi rămas echilibrată şi fără Ego, dar Sakaky a greşit în calculele sale. Aici este problema, o problemă foarte gravă…

Î. *Până la ce punct suntem responsabili noi de această problemă*?

R. Noi nu suntem, repet, decât sărmanele victime ale greşelii Zeilor. Aşa le-am spus eu însumi Zeilor, aici în „Deşertul Leilor", când am reuşit să intru în legătură fizică cu ei…

Î. *Conform Gnozei, când un „Eu" este dezintegrat se naşte o virtute; dar, după ce se naşte, se poate pierde încă o dată*?

R. Da, se pot pierde din nou, pentru că şi Zeii cad. Nu aţi citit cumva tot ceea ce spun Scrierile Sacre? Nu vă amintiţi „Revolta îngerilor"? Îngerii au căzut, nu? Şi s-au transformat în Demoni. De ce spune că „s-au transformat în Demoni"? Pentru că au reînviat în ei Eurile. Dar, de ce au reînviat? Pentru că au violat Legea: AU FORNICAT.

Stă scris că „Fiii Zeilor s-au căsătorit cu fiicele oamenilor" care în acele vremuri erau uriaşi… Vă vorbesc despre ceea ce ştiu, despre ce eu am experimentat prin mine însumi, pentru că eu am participat la această „Revoltă a îngerilor". (*A se înţelege prin îngeri acei Indivizi Sacri care, spre deosebire de restul Lemurienilor, aduceau deja cu ei Piatra Filosofală din alte Mahamvantare*.)

Nu strică să vă spun că am trăit pe vremea anticei Lemurii, că am fost Lemur; că am trăit printre Hiperboreeni; am fost Hiperboreean şi că i-am cunoscut, de asemenea, pe oamenii primei rase Protoplasmatice. Nu strică să vă spun că am cunoscut Pământul în procesul său de evoluţie şi involuţie din dimensiunile superioare ale

Naturii, înainte ca acest Pământ să se fi transformat într-o Protoplasmă; eu am văzut viaţa ieşind din HAOS, în zorii Mahamvantarei şi nu am uitat nimic. Astfel, dau mărturie despre ceea ce ştiu, despre ceea ce am experimentat prin mine însumi.

În Lemuria, mulţi fraţi care am trăit în alte Mahamvantare, am comis greşeala de a ne lua soţii când, deja ne era interzis. Aceasta a fost „Revolta îngerilor" şi printre participanţii la „revoltă" am fost şi eu. Desigur, „am intrat în joc" cum au făcut-o şi alţii: aici „am dat-o în bară".

27

Că am suferit mult în Lemuria? E sigur! Că mi s-a întâmplat să mă trezesc pe acelaşi continent Lemur? De asemenea este adevărat! Şi, că am rămas, din nou, în picioare în Lemuria? Bineînţeles! Pot să dau mărturie de tot ce am trăit, am experimentat.

Aş putea face aici o expunere riguroasă despre istoria Pământului de când a ieşit din Haos, însă ar fi o poveste atât de lungă, încât nu ne-ar ajunge toată noaptea. Astfel încât, cu acestea vă spun totul. Dar, ce s-a întâmplat? Au reînviat Eurile în toţi cei care am participat la acea „Revoltă".

Că după aceea mulţi fraţi s-au căit? Aceasta este altceva! Au urcat din nou. Printre aceia care s-au căit sunt şi eu, şi am eliminat încă o dată acele Euri; însă, dacă coborâm garda, reînvie din nou; aceasta e evident.

Vă vorbesc în sinteză, în linii mari; nu mă opresc acum să vă vorbesc despre Podişul Central al Asiei, nici despre nimic altceva în legătură cu aceasta, pentru că ar fi prea lung.

Î. *Lemuria era, într-adevăr, foarte diferită de această lume în care trăim*?

R. Cum să nu! A fost un continent gigantic care era situat acolo, în Oceanul Pacific; clima era tropicală, vulcanii erupeau în mod constant… În acea epocă viaţa era foarte diferită de viaţa de astăzi. Toată lumea vorbea în limbajul Luminii. Dacă voiam, de exemplu, să

salutăm pe cineva, nu spuneam, ca astăzi, „good morning" sau pur şi simplu „bună ziua", ci dimpotrivă ridicam mâna la inimă şi spuneam „HAIBU", iar celălalt răspundea: „HAIBU". Vorbeam într-un limbaj foarte diferit, mai curând „cântat", cu VERBUL SACRU şi aveam putere asupra elementelor: asupra focului, asupra aerului, asupra apelor şi asupra pământului.

Îmi amintesc de puterile de a dezlega trăsnetul şi furtunile, atunci când vreunul din noi umbla printre aceste mulţimi Lemuriene. Noi veniserăm din alte Mahamvantare şi cunoşteam viaţa. Mai târziu, noi, fraţii, am comis greşeala de a ne lua soţii, când ne era deja interzis. După aceea a fost rândul nostru să suferim, pentru a ne ridica din nou. Aşadar, am cunoscut Lemuria. În final s-a scufundat în Oceanul Pacific, de-a lungul a 10.000 de ani de neîncetate cutremure, de „soare, de ploaie, de foc", cum spun Aztecii. Am cunoscut toate acestea. Focul şi cutremurele au scufundat Lemuria în Pacific, de-a lungul a 10.000 de ani…

Învăţăturile pe care le conţine această broşură au fost extrase în întregime din opera vorbită şi scrisă a lui Samael Aun Weor.

Cuprins

ORIGINEA EGOULUI 1
EGOUL: CARACTERISTICA ANIMALULUI INTELECTUAL 1
VECHEA ARCADIE 3
CELE DOUĂ TIPURI DE REPRODUCERE 10
ALTE ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI 17